

faa Skibet lossat og ladet; jeg tror derfor heller ikke, at den foreslaede Bestemmelse kan gøre nogen som helst Skade, og skulde det i enkelte Tilfælde være nødvendigt at strække Arbejdstiden ud over 10 Timer, ville humane Skipperne meget let kunne overbevise Mandstabet derom, naar der ellers er et godt Forhold til Stede mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Jeg maa fremdeles anbefale de af mig stillede Endringsforslag.

Martensen: Lige over for de stærke Duster, der vedblivende komme frem fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) om at faa bestemte Regler om Skibes Sødygtighed, vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg tror, det er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt at faa virkelig praktiske Regler til Bestemmelse af Skibes Sødygtighed. Jeg tror, at dette er erkendt fra alle sagkyndige, og at det vist er Grunden til, at Regeringens Lovforslag, som for nogle Aar siden blev forelagt, ikke er kommet igen, thi man har overbevist sig om, hvor mange Vanskeligheder og Udgifter der ere forbundne med saadanne Reglers Gennemførelse. Denne Opfattelse gjorde sig saaledes gældende paa det første nordiske Søfartsmøde i Gøteborg, hvor alle de tre nordiske Riger vare repræsenterede saavel af færende Sømænd og Skipperne, som af Redere og Assurandører, der var der næsten Enstemmighed om, at det vilde være aldeles fordærveligt, om Lovgivningen vilde fastsætte Regler om Skibes Sødygtighed. Men selv om man vilde give sige Regler, tror jeg, at man først og fremmest maatte stille den Fordring, at de skulle gives for alle tre nordiske Riger, thi hvis man vilde give dem for Danmark alene, vilde det være at lægge en ny betydelig Byrde paa den danske Søfart. Det høje Tings Medlemmer ville ikke være uvidende om, at Søfarten for Tiden giver et meget ringe Udbytte, og at den danske Handelsflaade er i meget ringe Udvikling, netop fordi den giver saa ringe Udbytte. Det vil endvidere være ærede Medlemmer bekendt, at de danske Skibe som Regel ere meget bedre udrustede, bedre bemandede og i det hele ere meget bedre Skibe end vore Naboers. Skulde vi nu give en Lov om vore Skibes Sødygtighed, der vilde medføre Udgifter, mulig Standsning i Søfarten, vilde vi paa vore Skibe lægge en ny Byrde, som ikke hviler paa de Skibe, der tilhøre vore Kolleger mod Nord. Jeg tror derfor, at man skal være ganske overordentlig varsom, og jeg vil i Modsetning til det ærede Medlem fra København meget bestemt fra-

raade Regeringen at komme med et saadant Lovforslag. — Med Hensyn til det ærede Medlems Endringsforslag til §§ 78, 87 og 96 kan jeg væsentlig henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Hvad Forslaget om 10 Timers Arbejde angaar, skal jeg bemærke, at det jo som Regel ikke finder Sted, at der arbejdes mere, men der kan meget let indtræffe Tilfælde, hvor en længere Arbejdstid vil være nødvendig, f. Eks. naar Skibe hurtigt skulle udlooses, fordi de skulle sejle paa bestemt Tid. I et saadant Tilfælde, hvor store Interesser kunne staa paa Spil, vil det virkelig være u hensigtsmæssigt, om det gennem en saadan Bestemmelse var forbudt Skipperen at benytte sig af Mandstabet en Times Tid længere end ellers, Mandstabet kunde jo faa mere Fribed en anden Gang. Jeg tror derfor, det vil være u hensigtsmæssigt at give en saadan Bestemmelse. — Med Hensyn til § 96 kan det ærede Medlem være vis paa, at de Folk, der lade sig forhyre med Sejlskibe, eller det vil vel i Reglen være Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart, Postskibe, hvor der kun medføres lidt Fragtgods, nok skulle sørge for, naar de lade sig forhyre, at forlange en Betaling, der svarer til deres Tjeneste. Jeg tror i det hele taget, det ærede Medlem ser lidt forkert paa de Forhold, naar han tror, det er nødvendigt, at der træffes overordentlig strenge Lovbestemmelser for at faa Arbejdsgiverne til at gøre deres Pligt imod Folkene. Jeg tror, det er lige saa nødvendigt, at der træffes Lovbestemmelser om, at Arbejderne skulle gøre deres Pligt over for de befalende, thi Forholdet til Søs er saaledes, at Skibsførerne nu om Stunder have det allerstørste Besvær med at faa Mandstabet til at gøre dets allerimpleste Pligt.

Det. Hansen: Da dette meget omfattende Lovforslag er forelagt først i dette Ting, har det vel ogsaa været Meningen, at dette Ting skulde underkaste det den omhyggelige Behandling, som der næppe vil blive Tid til at give det i hægge Ting. Jeg har ikke det Indtryk, at den Behandling, det ærede Udvalg har givet dette Lovforslag, yder fuld Garanti i saa Henseende. Det er jo utvivlsomt, at der i et saa omfattende Lovforslag maa være mange Spørgsmaal, hvor der i alt Fald kan være stor Tvivl til Stede, som det jo ogsaa er fremhævet i de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget er ledsaget. Naar Udvalget har indskrænket sig til ganske faa og ganske ubetydelige Endringer, antager jeg, at Udvalget har ladet sig bevæge af Duset om, at dette Lovudkast